

Overleg met de logopedieopleidingen

Twee keer per jaar schuift de verenigingsmanager van de NVLF aan bij de vergadering van de studierichtingsleiders van de hbo-opleidingen logopedie, verenigd in het SRO-logopedie. Het gaat vooral om praktische zaken.

Zowel de opleidingen als de beroepsvereniging hadden de wens om met een brede delegatie vanuit de NVLF te praten met een delegatie van de opleidingen. De NVLF-delegatie heeft, ter voorbereiding, in de commissie Sociaal Economische Belangenbehartiging (SEB) de te bespreken punten uitgebreid besproken. In deze NVLF-commissie zitten vertegenwoordigers uit alle werkvelden.

Het gesprek met de opleiding heeft plaatsgevonden op 10 maart jl. Er is uitgebreid gesproken over het curriculum van de opleiding. Centrale vraag was wat nu precies de noodzakelijke 'basiskennis' is die afgestudeerde logopedisten in de praktijk nodig hebben. Het blijkt namelijk van alle tijden te zijn; de praktijk klaagt steevast over het gebrek aan kennis van stagiaires en (net) afgestudeerden (en dat niet alleen in de logopedie overigens). Op de eerste plaats is het natuurlijk van belang om even terug te gaan in de tijd en je te realiseren hoe je zelf indertijd na je opleiding bent gestart, maar de opleidingen en de NVLF zijn het er daarnaast roerend over eens dat het van groot belang is dat studenten voldoende kennis moeten hebben, kennis die goed aansluit bij de praktijk.

Het gaat dan niet alleen over kennis van de stoornisgebieden en therapiemogelijkheden, maar ook om kennis van de organisatie van de zorg, profilering en praktijkvoering. Let wel; profilering en bedrijfsvoering zijn anno 2010 niet alleen onderwerpen die van belang zijn voor studenten die gaan werken in de vrije vestiging! Integendeel; we zien nu al dat ook logopedisten in loondienst in zorg en onderwijs aantoonbaar moeten maken wat zij doen en moeten voldoen aan allerlei eisen rondom de inrichting van hun werk. Omdat de overheid, hun werkgever maar ook patiënten en leerlingen daarom vragen.

Body of knowledge

Het is onmogelijk om aan alle ontwikkelingen in de logopedie en maatschappij in vier jaar voldoende aandacht te besteden. Zo zijn er bijvoorbeeld veel meer gebieden waarop een logopedist actief is dan bijvoorbeeld 20 jaar geleden. Dit wordt nog lastiger als je bedenkt dat verschillende werkvelden verschillende kennis bekend veronderstellen. Daarnaast, van net zo groot belang, moeten studenten in hun studie dus ook vaardigheden aanleren om de kennis in de praktijk te kunnen toepassen.

Dat betekent keuzes maken in wat studenten aan het eind van hun opleiding moeten weten, het niveau van die kennis en de aard en mate waarin vaardigheden moeten zijn aangeleerd. De opleidingen zijn druk bezig om deze 'body of knowledge' in kaart te brengen. Daarbij zal de praktijk uiteraard worden betrokken. Ook de NVLF heeft aangegeven daar graag een bijdrage aan te willen leveren.

Er is ook gesproken over de stage omdat bij de NVLF regelmatig klachten binnenkomen over stagiaires en de wijze van begeleiding door de opleiding. De NVLF en de opleidingen benadrukken beide dat het van groot belang is dat in het contact tussen stageadressen en opleidingen wordt geïnvesteerd. Dit geldt voor beide partijen. Logopedisten die klachten hebben moeten zich vooral niet geremd voelen om dat bij de opleiding aan te kaarten, zélf als het gaat om individuele stagiaires. De opleidingen moeten op hun beurt investeren in de contacten met de opleidingsadressen. Dit laatste wordt bij iedere opleiding anders ingevuld; sommige opleidingen organiseren daarvoor bijeenkomsten, bij andere wordt het contact per stageadres onderhouden. Hoe het ook georganiseerd wordt; schroom niet om problemen bespreekbaar te maken. De opleidingen en de praktijk hebben elkaar hard nodig.

Instream

Naast bovenstaande onderwerpen is de instroom in de logopedieopleidingen aan de orde geweest. De NVLF heeft benadrukt het van belang te vinden de instroom niet uit te breiden om zo ook in de toekomst vraag en aanbod in evenwicht te houden. Ook het beroepsprofiel en de procedure van toelating tot de opleiding is aan bod geweest. Hierbij werd wel duidelijk dat de opleidingen bij het samenstellen van hun programma en bij regelingen omtrent toelating en instroom mede gebonden zijn aan wettelijke regelingen en regelingen vanuit de verschillende hogescholen.

De deelnemers kijken terug op een constructief gesprek waarbij eens te meer blijkt dat de NVLF (als vertegenwoordiger van de beroepsgroep) en de opleidingen beide belang hebben bij gemotiveerde, goed opgeleide logopedisten. Daarbij heeft de beroepsgroep (en de beroepsvereniging) en de opleidingen ieder eigen verantwoordelijkheden. Het is goed om periodiek de tijd te nemen om hierover te spreken. Dat betekent dat het niet bij het gesprek van 10 maart zal blijven en dat een vervolgspraak zal worden gemaakt. De opleidingen hebben tot slot nadrukkelijk aangegeven dat zij belangstellen graag 'in hun keuken willen laten meekijken'. Als u dat wilt, neemt u dan contact op met de hogeschool in uw omgeving.

Reageren op dit artikel: mail naar k.keybets@nvlf.nl.

Uit de praktijk van... Rolien Udemā en Heleen Folkers

Heleen Folkers (links) en Rolien Udemā

Rolien Udemā en Heleen Folkers openden onlangs een praktijk in Meeden en Veendam. We zochten de twee logopedisten op om te horen hoe de start was verlopen.

Hoe zijn de voorbereidingen geweest voor de nieuwe praktijk: wat waren lastige hobbels om te nemen, wat ging onverwacht soepel?

Er zijn eigenlijk geen hobbels geweest. Het starten van een logopedische praktijk is ons alleszins meegevallen. Het kost weliswaar veel tijd, maar moeilijk is het niet. Als je de tijd neemt om allerlei zaken eerst uitgebreid door te nemen en vervolgens te regelen, gaat heel veel in één keer goed. Ook kritisch zijn is belangrijk: als startende praktijk kun je veel kosten besparen als je kritisch bent ten aanzien van de aanschaf van bijvoorbeeld de administratiesoftware. Omdat wij voor de start van onze praktijk al eerder intensief met elkaar hadden samengewerkt, wisten we wat we aan elkaar hadden. Bij het verdelen van taken kunnen we erop vertrouwen dat deze naar eer en geweten uitgevoerd worden. De ervaring heeft ons geleerd dat een goede samenwerking gebaseerd is op vertrouwen. 'Doen wat je zegt en zeggen wat je doet' is daarbij de sleutel.

Hoe zijn jullie op de naam Logopediepraktijk Totaal gekomen: waar staat die naam voor?

Ten eerste: onze praktijk is een allround logopedische praktijk. Hoewel wij allebei onze voorkeuren en specialisaties hebben, kunnen in principe alle logopedische stoornissen binnen onze praktijk behandeld worden. Daarnaast hopen wij als vrij gevestigde logopedische praktijk deel te kunnen gaan uitmaken van een breder zorgnetwerk. Dit lijkt ons onder andere belangrijk in het kader van het passend onderwijs dat er aan zit te komen. De zorg in en om scholen wordt dan nog belangrijker en als logopedisten hopen wij hieraan een positieve bijdrage te kunnen leveren.

In ons logo overlappen de cirkels van de verschillen-

de stoornisgebieden elkaar, omdat de optelsom van alle cirkels 'communicatie' is. Het tweede deel van onze praktijknaam is cursief omdat alle aspecten van taal binnen het werk in de vrij gevestigde logopedische praktijk zo breed vertegenwoordigd zijn.

Welke reacties hebben jullie van patiënten/cliënten gekregen op de opening?

We hebben louter positieve reacties gekregen. Patiënten/cliënten reageren positief en ook hebben we gemerkt dat andere zorgverleners graag samen willen werken.

Er komt nog een praktijkruimte bij in een AhoedT (Apotheek, Huisarts onder één dak, Thuiszorg): wat verwachten jullie van deze multidisciplinaire locatie?

Wij willen als logopedische praktijk niet op een 'eiland' zitten; afgezien van het feit dat het prettig is om met andere zorgverleners van gedachten te wisselen, zijn er voor de patiënt/cliënt ook voordelen aan geclusterde zorg.

Zeker nu de logopedie op korte termijn direct toegankelijk wordt, is het prettig dat je als logopedist in hetzelfde gebouw zit als een huisarts. De lijnen zijn korter, waardoor overleg en afstemming gemakkelijker plaatsvindt. Wij willen wat betreft onze werkwijze daar waar mogelijk aansluiten bij de wensen van de huisartsen. Huisartsen hebben het druk, wij hebben het druk: we zullen op efficiënte wijze met elkaar moeten communiceren.

Hoe zien jullie de onderlinge samenwerking: hebben jullie een formule om deze onderneming tot een succes te maken?

'Doen wat je zegt en zeggen wat je doet'. Het is heel fijn om op basis van gelijkwaardigheid gestalte te geven aan hetgeen wij als logopedisten belangrijk vinden. Wij hebben een maatschapovereenkomst en daarnaast een samenwerkingsovereenkomst opgesteld. Uiteraard kun je voor verrassingen komen te staan, maar alle belangrijke zaken met betrekking tot onze samenwerking zijn de revue gepasseerd en vastgelegd. Als de basis goed is, kun je als logopedist je tijd optimaal verdelen tussen je behandelingen en behandelgerelateerde werkzaamheden.

Waar willen jullie over een paar jaar staan met jullie praktijk?

Over een paar jaar hopen wij een goedlopende praktijk te hebben die zich onderscheidt wat betreft kwaliteit en continuïteit. Op dit moment zijn we kwaliteitsbeleid aan het ontwikkelen. Het helpt dat Rollen de training tot kwaliteitskringbegeleider heeft gevolgd. Hierdoor zijn wij tot de conclusie gekomen dat de NVLF verschillende handvatten biedt voor kwaliteitsverbetering, zowel individueel als praktijkbreed. Kortom: wij hopen dat wij met onze praktijk in het belang van onze patiënten/cliënten gestalte kunnen geven aan ons enthousiasme en onze ambitie als allround logopedisten.

Stem in Zicht laat de mogelijkheden van de stem zien

Werelddag van de Stem, 16 april! Alweer voor het vierde jaar stond de NVLF bij deze dag stil, dit keer met Stem in Zicht. Voorzien van campagnemateriaal en een stemhokje was de ploeg die deze dag heeft voorbereid, in Den Haag. De plek waar het publiek kon kennismaken met de bedoeling achter Stem in Zicht, lag aan het Plein, dichtbij het Binnenhof.

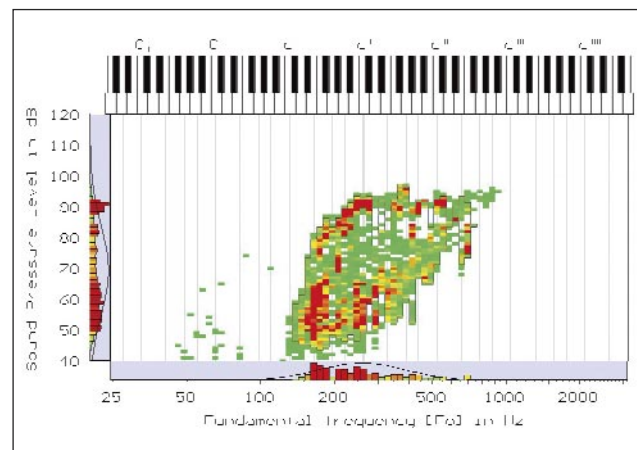
Na Ken je Stem en iederstem, nu dan Stem in Zicht. Het visuele element stond in 2010 centraal. Hier was voor gekozen, om de kracht van de stem prominent in beeld te brengen. Niet alleen het mechanische verhaal van het orgaan, maar juist ook het middel dat iets persoonlijks uitdrukt in de communicatie. Het element dat doorgaans non-verbaal wordt genoemd, maar nauw verbonden is met emotie.

Alex Boon, Liesbeth ten Cate en Margo Zwitserlood hielden voorbijgangers aan en begonnen een gesprek over hun stem. Het publiek reageerde meestal positief. Sommigen vonden het onderwerp zo de moeite waard dat ze hun stembereik wilden testen.

Soms moest er wel 20 minuten gewacht worden voor je aan de beurt was. De geteste personen waren zeer

Stembereik wordt gemeten

Fonetogram

divers: van bouwvakker tot wethouder, van student tot programmamaker, van moeder met dochter tot toeristen.

Kyra Keybets en Pia Plokker waren er namens de NVLF om te flyeren en mensen over te halen om te luisteren naar de campagneboodschap. Zodra er technische vragen werden gesteld, kwam Margo met een schaalmodel van het stemgebied. Daarmee liet

Wachten voor het stemhokje